

Parentation över Rolf Lagerborg vid Hermelinska Släkt-
föreningens 100 års jubileum den 17.6.1961.

Herr Ordförande, mina damer och herrar,

I kväll firar den Hermelinska Släktföreningen ⁵⁰ 100 år. Jag har blivit ombedd att hålla ett kort minnestal över min far, Rolf Lagerborg, som ^{Barborg} avled den 26 oktober 1959, vid 85 1/2 års ålder. Han var stolt över att hans fränder valt honom till hedersledamot i sin släktförening och det är en stor ära för mig och min man att vi i kväll inbjudits att in- taga min fars plats bland de av honom högt skattade medlemmarna av familjen Hermelin.

När han gick bort, slocknade en låga, som varmt och lyst, som flammat för allt äkta och skönt i livet. Han ägde talets gåva i så hög grad att han kunde få sina åhörare att skratta och gråta allt efter sitt behag. Aldrig kände han sig så stimulerad, som då han stod mitt uppe i ett eller annat akademiskt ^{feld} gruff, med långvariga polemiker som följd i dagspressen. Han var inte så litet fåfäng och den största chikan han kunde tänka sig, var att bli "hängd i tysthet", med andra ord bortglömd av sin samtid. Denna känsla bidrog kanske till hans stora flit och ständiga behov att få se sina alster i tryck. ^{och} Hans lycka stod på höjdpunkten, då han fick de första korrekturavdragen av sin senaste bok i sin hand. Hans häftiga engagemang i politiska frågor, i språkstriden i Finland, m.fl. dagsaktuella problem, kunde ha slutat värre än i en utebliven professorsutnämning. Han kämpade för svenskarnas rätt att få tala sitt eget språk i Finland, och hans kärlek till Sverige lyser fram i det företal han riktar till sin käre son i "En Värmlands- släkts öden", varur jag ber att få citera några rader: "Du skall känna att du hör ~~hemman~~ med minnenas gamla Sverige. (Den) Boken handlar om din fädernesläkt; vet, att dessa fäders liv är ett med ditt eget, att du är en länk i kedjan och att du hör den till - och därför har för- pliktelsen att ärva vad fädren strävat till, när de levde och blödde för ett större Sverige. Tag arv av deras offermod! Och lär dig av dina fäders liv, av huru de lidit och slitit ont och slitit ut sig för Sve- rige, lär dig att älska ditt fädernesland, det Sverige som var - det Sverige som alltid varar.

För en dryg månad sedan gick min ende bror Olof Skragge ur tiden och med honom utgick ätten ^{Lagerborg} på svärdssidan. Den hade då levat i 242 år. För oss Lagerborgar på spinnsidan känns det svårt, men vi äro glada över samhörigheten med den talrika, livskraftiga och framgångsrika ätten Hermelin.

Av Fru Barbara Lagerlius
F. Lagerborg.